

gældende fuldt ud ved den nuværende Valgordning. Men et Parti, som navnlig skulde have sin Tilslutning i de højere Lag, Middelklassen, de øverste Lag af Samfundet, kan ikke i samme Grad gøre sig gældende. Der er imidlertid en Forbindelse mellem dette og den Omstændighed, at disse Dele af Samfundet ere særlig repræsenterede i Landstinget. Derfor er der en naturlig og logisk Sammenhæng mellem Folketingets nuværende Sammensætning og Tokammersystemet.

Men saa har jeg jo yderligere udtalt, at hvis det ærede Medlem nu vil erkende, at vi have strengt taget kun een *Folke*repræsentation her i Landet — og man kan ikke være tjent med at faa sit Parti henvist til eet Kammer —, saa spørger jeg: Er det ærede Medlem saa villig til at indføre saadanne Bestemmelser i Grundloven, hvorved det sikres, at Folketinget er Tyngdepunktet i dette Lands Forfatning? Dette Spørgsmaal har det ærede Medlem fuldstændig ladet ligge. Og den Fremhævelse, som er kommen frem fra min Side, at det var dog det mindste, man kunde forlange, naar man skulde gaa til en saadan radikal Omdannelse af Folketinget, er ikke bleven imødegaaet, har ikke foranlediget nogen som helst Bemærkning fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds endte med at sige, at naar han og hans Parti nu vilde sige: Stemmer ikke! til dette Forslag, betød det i Virkeligheden, at de stemte imod det, men de vilde blot give Landstinget Lejlighed til ogsaa at demonstrere sin Modstand derimod. Naar det kom tilbage fra Landstinget enten uforandret eller med uvæsentlige Forandringer, vilde de stemme imod det. Dertil vil jeg først sige, at uforandret kan det jo ikke komme tilbage fra Landstinget, altsaa Meningen er, at det kommer tilbage med uvæsentlige Forandringer. Det vil altsaa sige, at selv om det ærede Medlems Parti i Landstinget i Hovedsagen giver sin Tilslutning til dette Forslag, er det ærede Medlem dog en saahalsstarrig Modstander af det, at han vil stemme imod det, naar det kommer tilbage. Sagen vil da altsaa foreligge saadan: Fra Lovgivningsmagtens 3 Faktors Side er man enig om en Løsning, men det ærede Medlem vil alligevel for Demonstrationens Skyld stemme imod den Løsning, som dog giver en væsentlig Indrømmelse til Købstæderne og Købstædernes Interesser. Saadan er hans Kærlighed til Købstædernes Interesser i denne Sag i

Virkeligheden. Jeg skal imidlertid indrømme, at det kan neppe være det ærede Medlems Mening, for det lyder utroligt, — det er en alt for stor Blottelse —, at han vedblivende vil vedkende sig, hvad han der siger.

Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) havde Ret i, at Tankegangen med dette Forslag er, at Lovgivningsmagten skulde begynde med 124 Valgkredse, men naturligvis Grundlovsbud herom foreligger ikke. Det ærede Medlem for Assens omtalte, at han havde ventet en lettere Gang af Arbejdet her i Tinget under et parlamentarisk Styre. Men det er en Følge af de mange Partier, at Arbejdet gaar noget tungere. Det kunde jo det ærede Medlem bidrage sit til at afværge. Det er jo klart nok, at naar der er 4—5 Partier, og hvert Parti skal agere paa sin egen Haand, bliver Arbejdet langsomt. Men for øvrigt forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at det ingenlunde var nogen Bebrejdelse hverken mod Regeringen eller Regeringspartiet, men en Beklagelse over, at man fra de andre Partiers Side ikke skønnede tilstrækkeligt paa den tilvejebragte parlamentariske Tilstand, ved at vise sin ivrige Medvirkning til Sagernes hurtige Fremme.

Hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) kom frem med, var ganske specielt rettet til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), men jeg vil dog sige, at nu indtager det ærede Medlem et andet Standpunkt, end der er indtaget af hans Partis Ordfører, naar denne altsaa tidligere har sagt, at han kunde meget godt acceptere det Grundlag, der var givet i Indenrigsministerens Skrivelse, dette med de 3 Pladser mere eller mindre lagde han ingen Vægt paa, det kunde man godt gaa med til. Nu synes det ærede Medlem at være ganske uenig med ham.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Sammenligning mellem Valgkredsreformen i 1894 og Valgkredsreformen nu, for saa vidt angaar Hovedstadens Repræsentation, stemmer med de virkelige Forhold. Den Gang var der ikke sket nogen Forandring siden 1849. Det var altsaa den Folke-mængde, der var ophobet i Tiden fra 1849 til 1894, altsaa i henved et halvt Aarhundrede, som nu skulde have sin tilstrækkelige Repræsentation. Nu have vi kun siden den sidste Forandring haft en halv Snes Aar, og Forholdet er, at medens der den Gang af 12 ny Kredse tilfaldt Hovedstaden 6, vil der nu, som baade det ærede Med-